

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَٰحِبُوْا لِمَا جِئْتُمْ بِهَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
وَلَا تَتَّبِعُوْا الْاَسْوَاطِ الْغٰوِيَّةَ الَّتِيْ تَلْمِزُوْنَ اِلٰهَكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوْا الْاَسْوَاطِ الْغٰوِيَّةَ الَّتِيْ تَلْمِزُوْنَ اِلٰهَكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوْا الْاَسْوَاطِ الْغٰوِيَّةَ الَّتِيْ تَلْمِزُوْنَ اِلٰهَكُمْ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Масжиднинг шифти хурмонинг устунлари устига ёпилган эди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам хутба қилганларида ўшалардан бирининг ёнида турар эдилар. У зотга минбар ясаб берилгач, унинг устида эканларида ўша устундан ўн ойлик ҳомиладор туянинг овози каби овоз эшитдик. Ниҳоят, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам келиб, қўлларини унинг устига қўйган эдилар, у тинчланди».

Бошқа бир ривоятда:

«Жума куни у зот минбарга кўтарилганларида хурмо гўдакдек бўзлаб юборди», – дейилган.

Бухорий ва Насоий ривоят қилишган.

Термизийнинг лафзида:

«Хурмо урғочи туя зорлангандек зорланди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам тушиб, уни ушлаган эдилар, тинди», – дейилган».

«Жума ҳақидаги оят ва ҳадислар» китобидан